

10/VI/1976

EL LLENGUATGE

Caràcter del llenguatge

En el nostre comentari d'ahir, en què feiem la distinció entre un dofí i un delfí, deiem que dofí és el nom d'un mamífer cetaci. Si haguéssim dit que era el nom d'un peix potser més d'un ens hauria retret la nostra ignorància o la nostra badada. Amb mitja raó, només, Perquè tot depèn del que s'ha d'entendre per la paraula peix.

La paraula peix, en principi, no és cap terme científic sinó una paraula del llenguatge comú, amb la qual es designa «qualsevol animal vertebrat o invertebrat que viu exclusivament a l'aigua»: aquesta és la primera definició que en dona el diccionari acadèmic, i que correspon a l'ús tradicional i popular. I hi afegeix tot seguit la definició científica del peix, «en llenguatge dels naturalistes», precedida d'aquesta menció explícita. Efectivament, els naturalistes, quan van fixar la nomenclatura de les diverses espècies animals i vegetals, d'acord amb el que s'anomena la classificació taxonòmica, van adoptar els noms populars ja existents que van considerar útils i van crear els que no existien. En la designació dels grans grups de la classificació, peix i ocell corresponen al primer cas i mamífer al segon. Com és lògic, l'adopció, dels noms populars va comportar la determinació rigorosa —científica— del seu sentit, que així no sempre coincideix amb el que se li ha atribuït tradicionalment. Un pagesà no sol considerar que una gallina o una oca (l'aviram) siguin ocells, però el naturalista els inclou dins d'aquest grup. Parlen llenguatges diferents, no exactament coincidents.

En una nota d'aquesta índole és més propi, certament, dir que el dofí és un cetaci que no pas un peix. Però cal tenir present aquest doble caràcter —popular i científic— del llenguatge per tal de no incórrer en la temptació de voler imposar cap d'ells en els àmbits propis de l'altre.

ALBERT JANE